

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Online Games Handels GmbH κ.λπ. κατά Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Υπόθεση C-685/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Περιοριστική ρύθμιση κράτους μέλους — Διοικητικές κυρώσεις ποινικού χαρακτήρα — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα υποχρέωση του δικαστή να ερευνά αυτεπαγγέλτως τα στοιχεία που του υποβάλλονται στο πλαίσιο της διώξεως των διοικητικών παραβάσεων ποινικού χαρακτήρα — Σύμφωνη ρύθμιση)

(2017/C 277/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

κατά

Landespolizeidirektion Oberösterreich

Διατακτικό

Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ, όπως αυτά έχουν ερμηνευθεί, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 30ής Απριλίου 2014, Pflieger κ.λπ. (C-390/12, EU:C:2014:281), υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικό δικονομικό σύστημα σύμφωνα με το οποίο, στο πλαίσιο διοικητικών δικών ποινικού χαρακτήρα, το δικαστήριο που καλείται να αποφανθεί επί του αν συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης ρύθμιση που περιορίζει την άσκηση θεμελιώδους ελευθερίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι η ελευθερία εγκαταστάσεως ή η ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποχρεούται να διερευνά αυτεπαγγέλτως τα στοιχεία της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί στο πλαίσιο της εξετάσεως περί υπάρξεως διοικητικών παραβάσεων, αρκεί ένα τέτοιο σύστημα να μη συνεπάγεται υποχρέωση του δικαστηρίου αυτού να υποκαταστήσει τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους, στις οποίες εναπόκειται να προσκομίσουν τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να μπορέσει το εν λόγω δικαστήριο να ελέγξει κατά πόσον ο περιορισμός αυτός είναι δικαιολογημένος.

⁽¹⁾ EE C 118 της 4.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Kehl (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά Α

(Υπόθεση C-9/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Κοινοτικός κώδικας σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (Κώδικας συνόρων του Σένγκεν) — Άρθρα 20 και 21 — Διέλευση από τα εσωτερικά σύνορα — Έλεγχοι στο εσωτερικό της επικράτειας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιτρέπει τους ελέγχους ταυτότητας προσώπων που συλλαμβάνονται εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα κοινά σύνορα με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση Εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Δυνατότητα ελέγχου ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του προσώπου και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιτρέπει ορισμένα μέτρα ελέγχου προσώπων εντός σιδηροδρομικών σταθμών]

(2017/C 277/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Kehl

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Α

παρισταμένης της: Staatsanwaltschaft Offenburg

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους αρμοδιότητα για πραγματοποίηση ελέγχων ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990, με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων, εκτός αν η ρύθμιση αυτή προβλέπει το αναγκαίο πλαίσιο για την εν λόγω αρμοδιότητα, το οποίο εγγυάται ότι η άσκηση της στην πράξη δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους, κάτι που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 610/2013, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους να πραγματοποιούν, εντός συρμών και εντός των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων του εν λόγω κράτους μέλους, σε κάθε πρόσωπο ελέγχους ταυτότητας ή εγγράφων διέλευσεως των συνόρων, καθώς και να συλλαμβάνουν για σύντομο διάστημα και να υποβάλλουν σε ερωτήσεις κάθε πρόσωπο προς το σκοπό αυτό, όταν οι έλεγχοι αυτοί στηρίζονται σε ουσιώδεις πληροφορίες ή στην πείρα της συνοριακής αστυνομίας, εφόσον για την πραγματοποίηση των ελέγχων αυτών προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία διευκρινίσεις και περιορισμοί ως προς την ένταση, τη συχνότητα και την επιλεκτικότητα των εν λόγω ελέγχων, κάτι που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2017 — Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-19/16 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Συγκεκριμένα περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων των φυσικών και νομικών προσώπων που περιλαμβάνονται σε κατάλογο τον οποίο συνέταξε η Επιτροπή Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών — Εκ νέου καταχώριση των ονομάτων των προσώπων αυτών στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 881/2002 κατόπιν της ακυρώσεως της αρχικής καταχωρίσεως — Διάλυση του νομικού προσώπου εκκρεμούσης της δίκης — Ικανότητα διαδικού]

(2017/C 277/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (εκπρόσωποι: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci και J. Norris-Usher) Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Étienne, J.-P. Hix και H. Marcos Fraile)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.